

Biskup Jiří Paďour v rozhovorech pro Deník vzpomínal na nátlak StB, zdůrazňoval význam rodiny a varoval před ztrátou víry a pokory

Jižní Čechy – Minulý pátek zemřel v Prachaticích emeritní biskup Mons. Jiří Paďour (Deník 12. 12.), který 'v českobudějovické diecézi působil od roku 2001. Během uplynulých let několikrát poskytl Deníku rozhovory, ve kterých prozradil ledacos ze své životní dráhy a zdůraznil důležité myšlenky, které provázejí jeho život ve víře.

Řekl Ďáblovi ne

Jiří Paďour byl vysvěcen na kněze v roce 1975 a v době těžké normalizace se dostal do hledáčku Státní bezpečnosti.

"Byl jsem nařčen pro jakousi myšlenku, kterou jsem řekl při kázání, a zlikvidovali mě na devět let, sebrali mi státní souhlas," vzpomínal Jiří Paďour na běžné praktiky tehdejšího komunistického režimu proti církvi.

"Tajná policie toho využila, zvláště když si mě k sobě vzal jako sekretáře kardinál František Tomášek. Všechno tenkrát bylo pod dozorem, tlakem a slíděním, takže jsem byl několikrát vyšetřován. Bylo to kvůli hloupostem, poněvadž jsem nekonspiroval. Nebyl jsem účastníkem tajné církve ani ilegální organizace. Tajná církve nepracovala politicky. Ti lidé se nemohli veřejně sdružovat, tak se sdružovali po bytech v různých společenstvích, kde prožívali svou víru, snažili se v ní kultivovat a navzájem se povzbuzovat. To se ale zdálo tehdejší politické moci jako velmi nebezpečné, tak si dosazovala, že se jedná o různou konspiraci. Samozřejmě, že tehdy byly příležitosti k nátlaku," pokračoval Jiří Paďour, který tenkrát řekl Ďáblovi ne.

"Když mě jednou vyšetřovali, ptali se na pana kardinála a chtěli ode mě spolupráci. Později jsem se dozvěděl, že s nimi takhle spolupracovalo mnoho lidí. Tehdy jsem řekl: Ne. Konfident je v každém režimu opovrhovaný, sice z jedné strany žádaný, ale všemi lidmi opovrhovaný. Odmítl jsem je: K tomu se nepropůjčím, to nepřipadá v úvahu. Jestliže se ještě jednou o to pokusíte, tak se nedostavím, poněvadž zneužíváte mé povinnosti dostavit se.

Při výslechu jsem jim řekl: Jdu teď k panu kardinálovi a vše mu řeknu. Na lidi, na které jste se mě ptali, mám telefon. Hned jim zavolám z vrátnice, vy to odposloucháváte a můžete si to rovnou odškrtat. A od té doby jsem měl pokoj, poněvadž viděli, že se mnou nehnou," svěřil se biskup Jiří Paďour.

Podporovat rodiny

"Vyrostl jsem v poměrech pronásledování církve, takže jsem neměl žádné fantastické plány. Věděl jsem, že se musím držet při zemi, i když člověk směřuje svým křesťanským životem do nebe. Současný svět zaplavuje obrovská vlna zmatku, neinformovanosti a zla, což způsobují média i lhostejnost a otupělost mnoha lidí všech národů. Lidé proto opadli ve víře," komentoval společnost biskup.

"V naší diecézi máme 700 000 obyvatel, polovina se jich hlásí ke křesťanství, ale jen 23 tisíc lidí chodí do kostela. To je přitom elementární věc Božího přikázání: Pomni, abys den sváteční světil. Máme ho světit, abychom uchovávali také rytmus života, abychom se posílili a uvědomili si, co jsme minulý týden s Boží pomocí udělali. A když jsme něco neudělali dobře, abychom toho litovali a napravili to. Když se to nedělá, tak se chyby vrství. Neznalost zavádí mnoho lidí do obrovských problémů, v nichž pak trčí celá naše společnost, nejvíc v politické rovině, jak vidíme. I s tou musím jako biskup počítat, ačkoliv do ní nezasahuji, neboť jsem určen k tomu, abych na zemi sledoval Krista Pána a pomohl všem, kdo o Něj mají zájem," říkal biskup.

"Člověk nikdy není sám, vrodili jsme se do rodiny, společnosti, vazeb a souvislostí, kde zrajeme, a žijeme i v církvi, v požehnaném či problematickém vztahu. Jde o to, nevidět náboženství jen osobně, ale i v úžasném rozpětí, ke kterému vede zásadní přikázání milovat bližního jako sám sebe. Dnešním největším úkolem církve je rodina, kterou tvoří otec, matka a děti. Je třeba připravit mladé lidi k dobrému manželství a provázet je až do smrti. Aby nesahali k falešným náhradám, k volnému nezávaznému soužití ani k potratům a k eutanáziím," vždy zdůrazňoval biskup fakt, který mnozí nechtějí slyšet, že lidský život má hodnotu již od početí a k pozemskému životu patří i utrpení, jež přináší stáří a nemoci.

Stát si za svým

"Uvědomuji si, že problémy jsou v rámci celé republiky a Evropy, ale my můžeme dělat právě to, co děláme, a stát si za svým. Buď se k nám ostatní přidají, nebo nepřidají. Osud planety neseme všichni. Vše vyvěrá z hlubokého neklidu a nespravedlnosti, nastřádaných mnohdy po celá staletí. Činy se mají kultivovat a zaštitit svobodou člověka, nikoliv jeho svévolí. A o to pečuje právě křesťanství, které vede ke svobodě a zodpovědnosti člověka, kdy zpytujeme svědomí a srovnáváme svůj život s Božím zákonem. Takhle jsem vždy chápal svou službu a dospěl k relativnímu vnitřnímu pokoji, o který však musím stále usilovat v naší rozvolněné a dramatické době," svěřil se loni na jaře Mons. Jiří Paďour poté, co papež přijal jeho rezignaci na biskupský post kvůli nemoci.

Poslední rozloučení s Jiřím Paďourem se koná v sobotu 19. prosince od 10 hod při zádušní mši v budějovické katedrále. Po obřadech budou jeho ostatky převezeny na Městský hřbitov sv. Otýlie a uloženy do biskupské hrobky